उपाख्यानमिदं शक्रविजयं वेदसम्मितं। राज्ञा व्यूढेष्वनीकेषु श्रोतव्यं जयमिच्छता।
तस्मात्संश्रावयामि त्वां विजये जयतां वर। संस्तूयमाना वर्द्धन्ते महात्मानो युधिष्ठिर। ५६०
क्षत्रियाणामभावोऽयं युधिष्ठिर महात्मनां। दुर्य्योधनापराधेन भीमार्जुनबलेन च।
आख्यानमिन्द्रविजयं य इदं नियतः पठेत्। धूतपाप्मा जितस्वर्गः परत्रेह च मोदते।
न चारिजं भयं तस्य नापुत्रो वा भवेन्नरः। नापदं प्राप्नुयात्काञ्चिद्दीर्घमायुश्च विन्दति।
सर्व्वत्र जयमाप्नोति न कदाचित् पराजयं।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमाश्वासितो राजा शल्येन भरतर्षभ। पूजयामास विधिवच्छल्यं धर्म्मभृतां वरः। ५६५
श्रुत्वा तु शल्यवचनं कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः। प्रत्युवाच महाबाहुर्मद्रराजमिदं वचः।
भवान् कर्णस्य सारथ्यं करिष्यति न संशयः। तत्र तेजोवधः कार्य्यः कर्णस्यार्जुनसंस्तवः।
॥ शल्य उवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामि यथा मां सम्प्रभाषसे। यच्चान्यदपि शक्ष्यामि तत्करिष्याम्यहं तव।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्तामन्य कौन्तेयाञ्छल्यो मद्राधिपस्तदा। जगाम सबलः श्रीमान् दुर्य्योधनमरिन्दम।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि सेनोद्योगपर्व्वणि शल्यगमने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ युयुधानस्ततो वीरः सात्वतानां महारथः। महता चतुरङ्गेण बलेनागाद्युधिष्ठिरं। ५७०
तस्य योधा महावीर्य्या नानादेशसमागताः। नानाप्रहरणा वीराः शोभयाञ्चक्रिरे बलं।
परश्वधैर्भिन्दिपालैः शूलतोमरमुद्गरैः। परिघैर्यष्टिभिः पाशैः करवालैश्च निर्म्मलैः।
खड्गकार्मुकनिर्य्यूहैः शरैश्च विविधैरपि। तैलधौतैः प्रकाशद्भिः तदशोभत वै बलं।
तस्य मेघप्रकाशस्य शस्त्रैस्तैः शोभितस्य च। बभूव रूपं सैन्यस्य मेघस्येव सविद्युतः।
अक्षौहिणी तु सा सेना तदा यौधिष्ठिरं बलं। प्रविश्यान्तर्दधे राजन् सागरं कुनदी यथा। ५७५
तथैवाक्षौहिणीं गृह्य चेदीनामृषभो बली। धृष्टकेतुरुपागच्छत्पाण्डवानमितौजसः।
मागधश्च जयत्सेनो जरासन्धिर्म्महाबलः। अक्षौहिण्यैव सैन्यस्य धर्मराजमुपागमत्।
तथैव पाण्ड्यो राजेन्द्र सागरानूपवासिभिः। वृतो बहुविधैर्योधैर्युधिष्ठिरमुपागमत्।
तस्य सैन्यमतीवासीत्तस्मिन् बलसमागमे। प्रेक्षणीयतरं राजन् सुवेशं बलवत्तदा।
द्रुपदस्याप्यभूत्सेना नानादेशसमागतैः। शोभिता पुरुषैः शूरैः पुत्रैश्चास्य महारथैः। ५८०
तथैव राजा मत्स्यानां विराटो वाहिनीपतिः। पार्व्वतीयैर्महीपालैः सहितः पाण्डवानियात्।
इतश्चेतश्च पाण्डूनां समाजग्मुर्महात्मनां। अक्षौहिण्यस्तु सम्पेता विविधध्वजसङ्कुलाः।
युयुत्समानाः कुरुभिः पाण्डवान् समहर्षयन्। तथैव धार्त्तराष्ट्रस्य हर्षं समभिवर्द्धयन्।
भगदत्तो महीपालः सेनामक्षौहिणीं ददौ। तस्य चीनैः किरातैश्च काञ्चनैरिव संवृतं।
बभौ बलमनाधृष्यं कर्णिकारवनं यथा। तथा भूरिश्रवाः शूरः शल्यश्च कुरुनन्दन। ५८५
दुर्य्योधनमुपायातामक्षौहिण्या पृथक् पृथक्। कृतवर्म्मा च हार्दिक्यो भोजान्धककुरुः सह।
अक्षौहिण्यैव सेनाया दुर्य्योधनमुपागमत्। तस्य तैः पुरुषव्याघ्रैर्व्वनमालाधरैर्बलं।